

Nota d'Economia

FMI:

*Les pandèmies releguen
encara més als pobres*

Barcelona, maig de 2020

Recentment, l'FMI ha publicat un estudi sobre la incidència de les pandèmies en les persones més desfavorides, i sobre com aquests episodis deixen als pobres encara més relegats.

Segons l'FMI, la crisi econòmica derivada de la COVID-19 tindrà un impacte molt pitjor que el de la Gran Recessió del 2008. En aquest sentit, l'FMI espera una contracció de l'activitat mundial de el 3% per al 2020.

D'altra banda, darrere d'aquesta estadística n'hi ha una possibilitat encara més dramàtica. Prenent com a referència les pandèmies que van ocórrer en el passat -SARS (2003), H1N1 (2009), MERS (2012), Ebola (2014) i Zika (2016)- l'impacte de la crisi sobre les persones amb menors nivells d'ingressos i més vulnerables serà encara pitjor. Una recent enquesta entre economistes assenyalava que la gran majoria considera que la pandèmia de la COVID-19 empitjorarà la desigualtat, en part, pel desproporcionat impacte en els treballadors no qualificats.

L'evidència mostra que les pandèmies tenen un efecte advers en termes de distribució, augmentant la desigualtat d'ingressos i minvant les possibilitats per als que tenen nivells de formació bàsics, mentre que els treballadors més qualificats poques vegades veuen els seus llocs de treball afectats.

Si es considera la mesura més estàndard per mesurar la desigualtat d'ingressos, l'índex de Gini, la esclatxa entre rics i pobres s'amplia progressivament en les pandèmies.

Tenint en compte aquesta evidència, l'FMI proposa que les polítiques s'orientin amb especial atenció a prevenir danys a llarg termini en els estàndards de vida dels més desfavorits de la societat.

Sense polítiques específicament dissenyades per mitigar aquest efecte desproporcionat, veurem, novament, un increment en la desigualtat, característica que constitueix ara per ara un dels reptes més complexos i preocupants de l'economia a nivell global.

En concret, l'FMI proposa un conjunt de mesures com ser, permisos per malaltia, beneficis per desocupació o beneficis sanitaris, aquests últims específicament dirigits als segments de la població que no disposen d'un suport d'estalvis com els treballadors informals o els exclosos dels sistemes de protecció social.

És fonamental, a més, que les economies impulsin canvis d'indole estructural perquè quan es produeixin xocs en el futur les societats disposin de mecanismes que permetin distribuir uniformement els riscos i efectes negatius, i que permetin protegir als més vulnerables d'una millor manera que l'actual.

Per a més informació consultar:

FMI Blog

<https://www.imf.org/en/Topics/imf-and-covid19>

How Pandemics Leave the Poor Even Farther Behind